

פעולתם של נשיאי חב"ד

קשורה ונפעלת ע"י הרבניות הצדקניות

מהחילוקים שבין האבות לאמהות - שאצלו האמהות מודגשת יותר הירידה לברר עניני העולם, משא"כ האבות שמצד עצמם הם למעלה מהעולם, ופעולתם בעולם באופן המתאים נעשית ע"י האמהות דוקא...
...ומזה מובן גם בנוגע לגילוי תורת החסידות (בחדש כסלו) - שבזה מודגשת ביותר הירידה לברר העולם, כי מצד התגברות החושך בעולם הוצרך להיות הגילוי דפנימיות התורה, עד לגילוי באופן של הבנה והשגה ("יתפרנסון") בתורת חסידות חב"ד, ובאופן ד"פוצו מעינותיך חוצה" דוקא - שפעולתם של נשיאי החסידות קשורה עם (ונפעלת על ידי) הרבניות הצדקניות, ע"ד ודוגמת פעולת האבות ע"י האמהות. וכאמור, ענין זה הוא בהדגשה יתירה בחודש כסלו ובפ' תולדות - שכל עניני האבות, אבות החסידות, וכן האמהות והרבניות הצדקניות, ישנם בכל התוקף והשלימות ("קדושה לא זזה ממקומה"), ופועלים פעולתם כו'.

(משיחת ר"ח כסלו וש"פ תולדות התשמ"ט. מוגה)

לאחרי השיחה ניגנו הניגון של הקאפיטל 'וידעו כי אתה'. באמצע שניגנו עודד את השירה בתנועות ראשו הק'.

בשיחה השניה התעכב כ"ק אד"ש על שיעור רמב"ם היומי. בנוגע להלכה ה' הנותן ביצים לבעל התרנגולים עד שיצאו האפרוחים הריחוק ביניהם וצריך להעלות שכר עמלו ומזונו'. וכן הוא בעבודתו של יהודי לשמש את קונו שזה באופן של שותפות, והקב"ה צריך לתת לו פרנסתו כסעודת שלמה בשעתו.

וע"ד מה שכתוב ב'עץ חיים' שסיבת בריאת העולמות הוא כדי שיתגלו שלימות כוחותיו ופעולתיו, ומתבטא בהלכה זו, הביצים זה 'כח', והאפרוחים 'פועל' ועבודתם של ישראל היא לגלות את האור האלוקי שישנו בכל דבר. לאחרי השיחה ניגנו 'נודע ביהודה'.

באמצע שניגנו הסתובב לימינו לעבר גביר שישב ליד ר' שמואל בוטמן ואמר 'לחיים' והוסיף תוך כדי שמצביע לעבר ר' שמואל בוטמן (באנגלית): הוא גם יהודי, גם הוא יכול לומר לחיים! תזרו אותו. תזרו אותו! וסימן בתנועת ידו שזרז אותו. הרב בוטמן אמר לחיים על כוס מלאה לחצאין, אך הרבי הורה "תן לו עוד", וכ"ק אד"ש אמר לו לחיים פעם נוספת, ומיד כשהסתובב עודד בחזקה את השירה.

בשיחה השלישית אמר כ"ק אד"ש הדרן על מסכת 'בבא בתרא' (ששם המקור לרמב"ם היומי) בקשר עם יום ההילולא, וביאר את סברות המחלוקת בענין זה בין הבבלי והירושלמי. וכרגיל למד הוראה בעבודת האדם.

לאחרי השיחה ניגנו הניגון של 'כאטש כאטש - גולה וסורה'. בניגון זה עודד כ"ק אד"ש חזק מאוד בתחילה ביד שמאלו בתנועות חזקות לגובה, ובהמשך ביד ימינו הק', וכן סימן לד"ר אבוחצירא לשרוק, והמשיך לעודד בחוזק הרבה תוך כדי שהשירה מתחזקת והשמחה פורצת.

בשיחה הרביעית דיבר כ"ק אד"ש על השיעור חומש היומי שתחילתו 'ויחן שם ישראל נגד ההר' כאיש אחד בלב אחד, וסימונו 'אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל' לא פחות ולא יותר. והסביר

יום א', י"ב שבט

בבוקר כשהגיע מביתו חילק כ"ק אד"ש מטבעות צדקה לכל הקהל. וכן גם כשנסע למקוה.

היום נסע כ"ק אד"ש לאוהל.

בלילה כשיצא כ"ק אד"ש לביתו, התענין בשלומה של אשה א' והחליף עמה מספר מילים. לזוג חתן וכלה ברכם בברכת מז"ט מז"ט.

יום ב', י"ג שבט

גם הבוקר חילק כ"ק אד"ש צדקה למבוגרים. והמשיך בחלוקה כשיצא לאוהל. גם בימים הבאים חילק צדקה למבוגרים כשכא מביתו.

כשיצא כ"ק אד"ש לביתו בערב הושיט את ידו לא' ואמר: "שלום, יישר כח", יהודי זה מסר לפני ימים מספר מידע חשוב למזכירות.

יום ג', י"ד שבט

בשעה 9:30 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. סימן לנגן ניגון הכנה ואמר מאמר ד"ה 'ארבעה ראשי שנים הם'.

לאחרי המאמר ניגנו הניגון של 'אשרינו מה טוב חלקינו'. כ"ק אד"ש סובב את הסלסלה הניח תאנה על השולחן, טעם מן המזונות ומן היין, ולאחר מכן אכל תאנה אחת.

בשיחה הראשונה אמר כ"ק אד"ש שישנו מנהג לאכול משבעת המינים בחמשה עשר בשבט, ועיקר השטורעם הוא מפירות האילן דווקא. וההוראה מזה בעבודת האדם: כאשר בא 'ראש השנה לאילן' התחלת העבודה בענין הצמיחה, אומרים ליהודי שכבר בהתחלת העבודה צריך להיות עיקר השטורעם אצלו לא רק בדברים המוכרחים, כמו חיטה ושעורה כי אם בענין של תענוג - פירות האילן, שכל העבודה שלו היא מתוך תענוג.

תיכף בקומו משנתו עוד לפני נטילת ידים, כשנמצא במצב נמוך ופשוט ביותר, צריך להתבונן שמלך מלכי המלכים הקב"ה שמלוא כל הארץ כבודו עומד ובוהן במעשי - אין תענוג גדול יותר מזה!

ת ג ב ת

צרו מביזקים
מהנעשה והנשמע
השבוע בבית חיינו

י"ב - ח"י שבט
ה'תשמ"ה

גליון יד

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שבוע פרשת יתרו, ה'תשע"ב
מאה ותשע שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

לתגובות, הערות והארות:
LebnRebbe@gmail.com

טעמי וראו

מהתוועדות ט"ו בשבט תשמ"ה

ידועים הסיפורים מחסידים הראשונים אודות גודל השמחה כאשר היו זוכים אפילו למאמר אחד של אדמו"ר הזקן.

ואם הדברים אמורים בנוגע למאמר אחד, מאמר בן שורות אחדות בלבד (כדרך מאמרי אדמו"ר הזקן באותם ימים) - הרי כאשר בימינו אלו "גיסט מען חסידות ווי וואסער", ובפרט בימים הכי אחרונים בסמיכות ליום ההילולא, שנדפס ספר שלם של מאמרי אדמו"ר הזקן על כתובים... הרי מובן שענין זה גורם שמחה הכי גדולה!

ובשנים כתיקונן - היו עורכים התוועדות מיוחדת לכבוד המאורע, והיו עושים מזה "א גאנצען שטורעם", ואומרים "חסידות" באופן ד"גיסן ווי וואסער" וכו'.

בארוכה שזהו עניינו של 'מתן תורה' גם בתורה וגם אצל ישראל, בתורה מצינו, שביחד עם הפשיטות שבתורה 'גילוי עצמותו יתברך' הדיוק הוא בתכלית שזהו תכלית הצמצום. וכן בהכנת בני ישראל מצינו שעמדו כאיש אחד בלב אחד - גילוי הפשיטות ומאיך גיסא דיוק בתכלית 'לא פחות ולא יותר' - ענין הצמצום.

בהמשך הזכיר ע"ד המבצעים ותקנת הרמב"ם וכן עורר ע"ד המגביות השונות לצדקה שלא צריך להזכיר אודותם בכל פעם מחדש, ולמי שיש ספק בדבר - הרי כיון שצדקה היא מצות עשה מן התורה, יש לעשות זאת גם על הספק! ויה"ר שבפעולה זו יסיימו את נתינת ה"פעני"ס" האחרונים לצדקה ברעזי הגלות האחרונים.

לאחרי השיחה סימן לש"ץ לנגן 'שיבנה' ועודד את השירה בצורה חזקה מאוד ולגובה כך שבכל עדוד היה נראה שעומד על מקומו. כן סימן לר"י העכט לומר לחיים ובתנועת פליאה בידי הק'.

לאחרי זה התחיל בעצמו 'ניעט ניעט', וגם כאן עודד את השירה.

לאחרי ברהמ"ז חילק דולרים ע"י הטנקיסטים, וכשיצא התחיל שוב 'ניעט ניעט', בדרך עודד את א' האורחים ששר במרץ.

ההתוועדות הסתיימה קרוב ל12:00 בלילה.

כשיצא למכונית עודד כ"ק אד"ש בידו את הר' העכט.

יום ד', ט"ו שבט

כ"ק אד"ש הגיע בבוקר בשעה 11:00.

כשכ"ק אד"ש חילק צדקה (בפעם השני' היום) בדרכו למקוה שאל א': 'האם כבר קיבלת?'

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום ה', ט"ז שבט

ב-8:00 בערב - יחידות. כנהוג לאחרונה התקיימה היחידות ב"זאל" הגדול שחולק לשנים, גברים במערב ונשים במזרח. כ"ק אד"ש ישב על הבימה מוגבהת מעט במרכז ה"זאל" כשפניו לצפון.

קבוצה ראשונה היתה מורכבת מהאורחים שהגיעו, השני' לבר מצוה וב"ב. והאחרונה היתה קבוצת החתנים והכלות. לאחר כל ברכה חילק כ"ק אד"ש לכאו"א דולר וקיבל פ"ג. היחידות ארכה למעלה משעה, ומיד לאחר' נסע כ"ק אד"ש לביתו.

יום ו', י"ז שבט

כשכ"ק אד"ש הלך לספרי' בעש"ק חילק צדקה למבוגרים.

ש"ק פ' יתרו, ח"י שבט

1:30 התוועדות. להלן תוכן הנקודות:

בשיחה הראשונה דיבר כ"ק אד"ש שהתוועדות זו היא השלישית בקשר ליום ההילולא יו"ד שבט (בהמשך להתוועדות דשבת שעברה וט"ו שבט), ובג"פ הוי חזקה. כ"ק אד"ש הסביר כי יש לעבוד בעניני ההילולא אע"פ שבמהרה יבא משיח ותחיית הצדיקים תהי' בראשית הגאולה - הרי גם לעתיד יראו את מעלת העבודה שבזמן הגלות, ובפרט העבודה דעקבתא דמשיחא שלא מתפעלים מן המעליגים (יהודי השומר תומ"צ ומלעיג בביאת המשיח, אין לנו שום עסק עמו, לא מהם ולא מהמונם! אנו עוסקים עם יהודים, שהר"ת שלהם הוא גב"ר - גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים). וביאר את הסיוע שיש בעבודה משבת בכלל וש"פ יתרו בפרט.

בשיחה השני' הציג כ"ק אד"ש בקשר לשנת ה"ל"ו (מאז ההילולא בתש"י) - א) לעסוק בעבודה ד"המר ימירנו והי' הוא" בכל חודש עם יהודי א' לכה"פ. ב) להוסיף בכל חדש בצדקה בסכום כסף הקשור עם מספר ל"ו. ענין זה שייך לכאו"א - שהרי הנשיא הוא הכל - ומצוה לפרסם.

וכדי לקשר פעולות אלו עם התוועדות זאת - יחליטו עתה אודות ענינים אלו. ולקשר זאת עם מעשה בפועל ימזגו זל"ז כוסות 'לחיים'.

בשיחה השלישית דיבר כ"ק אד"ש על הצד השובה שבג' השבתות בא, בשלח ויתרו, שבשלתן מודגש ענין אחדות ישראל: יתרו - "כאיש אחד בלב אחד" כהכנה למ"ת. בשלח - ענין ה"מן" (נתבאר בשבת שעברה). בא - ביצי"מ יצאו כל העם ברגע אחד. וביאר שכל ענין הגלות אינו אלא בשביל הגאולה שתהי' אח"כ.

מאמר כעין שיחה ד"ה וישמע יתרו.

לפני שהחל כ"ק אד"ש בשיחה הרביעית אמר, שישנם יותר מעשרה שעדיין לא מזגו "לחיים" לאחריים. אפשר להצביע עליהם, אולם אין צורך לבייש, וגם אם יראו חסיד ומשכיל שיעשה זאת עתה - יחשבו שהוא עושה כדי שלא לבייש אחריים שבאמת לא מזגו "לחיים" קודם. (כמו שנהג ר' חייא, שיצא מביהמ"ד כאשר הכריזו שמי שאין תוכו כברו שייצא, שעשה כן כדי לא לבייש אחריים).

משלא נענה אף אחד, אמר כ"ק אד"ש (כשהוא מונה באצבעותיו): נו, מי הראשון? - א' אמר לחיים, אבל כ"ק אד"ש אמר לו: אמרת בעצמך, ועכשיו תמוזג לאחר, ואף הורה לילדים שלידי שימזגו "לחיים" זל"ז, אח"כ פנה כ"ק אד"ש לגבאי ר' משה פנחס כץ ואמר: "ישנו כאן גבאי כהן שיכריז מי הם העשרה!".

רבים מזגו לחיים זל"ז, הרימו כוסיות, כ"ק אד"ש ענה, ואח"כ התחיל לדבר אודות פרש"י בענין הקדמת הנשים לאנשים. ואודות הזהר - בענין הלשונות שנוכרו במאמר. ביאר בשיעור הרמב"ם ד(מוצאי) חמשה עשר בשבט הטעם (ע"פ פנימיות הענינים) מדוע הסדר ברמב"ם הוא: עבד עברי, אמה עברי' ועבד כנעני.

בשיחה החמישית ביאר את הפרש"י, וביאר ההוראה משיעור היום ברמב"ם בסיום ס' קנין, בענין ההנהגה עם עבד כנעני ע"פ מדת חסידות.

בשיחה הששית דיבר כ"ק אד"ש עה"פ וידבר אלקים את כל הדברים ופרש"י שאמר הקב"ה עשרת הדברות בדבור אחד, ואח"כ חזר ופירש כל דבור בפ"ע.

לאחר השיחה התחילו לנגן, כעבור שניות ספורות התחיל כ"ק אד"ש את ניגון ההקפות לאביו נ"ע.

לפני הסיום הזכיר כ"ק אד"ש אודות ההתוועדות לרגל סיום ס' קנין ברמב"ם הנערכת ב-770 במוצאי שבת, וכן התוועדות הנערכת ע"י צאצאי ה"שפאלער זיידע", ונתן בקבוקי משקה עבורם.

כ"ק אד"ש אמר כי בסוף ההתוועדות דט"ו בשבט לא ניגנו "כי בשמחה" מפני קוצר הזמן, ולכן ישירו עתה כי בשמחה לאחר "שיבנה".

ההתוועדות היתה שמחה ביותר וכ"ק אד"ש עודד את השירה בין השיחות באופן מיוחד. ההתוועדות הסתיימה לערך בשעה 5:45. התפללו מנחה ולאחריה מיד מעריב.

במוצאי שבת קודש התקיימה בזאל הגדול סעודה לכ' סיום ספר קנין להרמב"ם. בסעודה חולק בקבוק משקה שנתן כ"ק אד"ש.

"שׁוּבָה ה' עַד מָתִי"...

יומן מתקופת כ"ב שבט ה'תשנ"ב | יום ההילולא הרביעי של הרבנית הצדקנית נ"ע זי"ע

יום א', כ"א שבט

תפילת מנחה התפלל כ"ק אד"ש בנעה"ת בשעה 1:20.
חלוקת הדולרים ארכה למעלה מארבע שעות, והיא נמשכה משעה 2:00 בערך עד 6:15.

במשך היום נודע כי הלילה לאחר תפילת מעריב יחלק כ"ק אד"ש קונטרס [ועד המסדר' עמל קשות בהכנת הזאל לחלוקה], אך עדיין לא היה ברור לציבור אם יסע לביתו ברחוב פרזיזנט, (לקראת כ"ב שבט - כבשנים עברו), ואם כן - מתי? אך מיד עם סיום חלוקת הדולרים הגיעה ההודעה שכ"ק אד"ש יתפלל מעריב כאן בזאל הגדול למטה, ואח"כ תיערך החלוקה במקום.

הידיעה שמחה את לב הקהל המשתוקק לשמוע את קולו של כ"ק אד"ש בעברו לפני התיבה, והציבור הזדרז לתפוס מקומות לקראת התפילה. בד בבד החל ביהמ"ד להתמלא עוד, כשהורים עם ילדיהם הרכים ואפילו תינוקות קטנטנים הגיעו לקראת החלוקה.

בשעה שבע וחמישה לערך נכנס כ"ק אד"ש לביהמ"ד לקול שירה אדירה של ניגון שנת הצדי"ק - "שובה ה'". למרות הדוחק והצפיפות שהזכירו את ימי חודש תשרי, נוצר שביל שדרכו עבר כ"ק אד"ש כשהוא מעודד את השירה עד שהגיע לעמוד התפילה. לפני שהחל להתפלל פנה למזכיר והודיע שיאמר שיחה אחרי מעריב. בתוך סידורו היה מונח קונטרס עם שער שעוד לא חולק.

הפעם התפלל הקהל בקול רם לאור הוראת כ"ק אד"ש בשבת פרשת בשלח שהתפילה צ"ל בקול רם ובשירה, אך העומדים באזור הסמוך לכ"ק אד"ש יכלו לשמוע היטב את קולו.

במהלך התפילה הוכן השטענדער שע"ג בימת כ"ק אד"ש לאמירת שיחה, ולאחר התפילה עלה לבימה ואמר שיחה שארכה כעשר דקות. השיחה המיוחדת כללה התייחסות ליום ההילולא הרביעי של הרבנית נ"ע. בין הדברים אמר הרבי כי אלו שנקראו על שמה צריכים להיות דוגמא חיה של מעשיה. כן אמר כי ההסתלקות לא פועלת חסרון ח"ו, ואדרבה, בכל שנה נפעלת עליה נעלית יותר. כ"ק אד"ש אמר שעושה כאו"א שליח לנתינת הצדקה ובוודאי יוסיף כאו"א מדילי' כהנה וכהנה.

לאחר סיום השיחה ירד כ"ק אד"ש למטה למקום הקבוע לחלוקת הדולרים בימות השבוע, שם חילק את הקונטרס.

הקונטרס - בן כשישים עמודים, צבעו ורוד - נקרא "קובץ כ"ב שבט יארצייט-הילולא הרביעי של הרבנית נ"ע", והוא מכיל שיחות ומכתבים ע"ד מעלת נשי ישראל ובפרט בדורנו זה. הוא חולק בתוך נרתיק פלסטיק המכיל גם שטר ע"ס חמש דולר - לנתינה לצדקה ובהוספה מדילי' - וחתיתת 'לעקאח' בשקית ניילון.

החלוקה ארכה כחמש שעות שבמהלכן חילק כ"ק אד"ש למעלה מעשרת אלפים קונטרסים! בשעה וחצי הראשונים עברו הגברים, אח"כ הנשים למשך כשעתיים וחצי, ואח"כ שוב הגברים.

בעת החלוקה כ"ק אד"ש היה נראה מאוד "אויפגעלייגט" וחיך לעבר רבים מהעוברים. כן עודד בצורה בלתי רגילה

את שירת הקהל, והמחזה הזכיר מאוד את חלוקת כוס של ברכה בה הרבי מפסיק מפעם לפעם ומניף את ידו להגברת השירה. לקראת סיום החלוקה עודד כ"ק אד"ש עוד יותר, וכמעט בכל שיר שניגנו עודד בחזקה:

במארש הצרפתי, "כי אלקים", "ניעט ניעט" (בו עודד בב' ידיו הק' בשמחה רבה. ולהעיר, שזהו ניגון הקשור לרבנית נ"ע כידוע).

באופן מיוחד עודד כשעברו - הילד ממשפחת שארף, צ'רלי, הרב עוזיאל חזנוב, מר צ'אצ'קס. לבנו של ר' רמי אנטיאן עודד בב' ידיו יחד. כן עודד באופן מיוחד כשעבר ר' יוסי פיאמנטה. להרב יונגרייז חיך חיוך רחב.

לכו"כ אמר "ברכה והצלחה". עברו שני ילדים ואמרו "יחי המלך", וכ"ק אד"ש ענה "אמן" מתוך חיוך רחב. כך גם לכמה וכמה שאמרו "ווי וואנט משיח נאו" וכיו"ב.

לכמה וכמה מהעוברים נתן קונטרס נוסף.

עברה ילדה ואמרה ששמה חיה מושקא. ואמר לה כ"ק אד"ש: "חיה, זאלסטו לאנג לעבן מיט געזונטע יארן" [=חיה, שתחיי לאורך ימים מתוך שנים בריאות].

לקראת הסוף ניגשו ר' זלמן חאנין ור' לייבל זאיאנץ שיחיו, והגישו לכ"ק אד"ש שמונה ספרי תניא שהודפסו לאחרונה. כ"ק אד"ש אמר להם "יישר כח", ונתן לכ"א מהם קונטרס נוסף עבור התניא'ס הבאים שידפיסו.

בסיום החלוקה, בשעה שתיים-עשרה וחצי, ביקש כ"ק אד"ש שקית ("א זעקל") עבור ספרי התניא. מכיון שלא היו במקום שקיות, המתין כ"ק אד"ש מעט עד שהובאה שקית, ואז לקח את הספרים בידו עם הסידור ושני קונטרסים ופנה לצאת מהזאל. בצאתו הביט לעבר ניירות שהיו על הרצפה והמתין עד שהרימו אותם.

יום ב', כ"ב שבט

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 10:05. בכניסתו עודד את השירה "שובה ה'" עד שהגיע לעמוד התפילה.

בסיום התפילה הכריז הגבאי על מועד תפילת מנחה - "כשיהיו מוכנים". בצאתו עודד כ"ק אד"ש את השירה "ניעט ניעט".

בשעה 1:45 נסע כ"ק אד"ש למקוה, ובצאתו למכונית חילק מטבעות לצדקה לכל העומדים שם, אנשים נשים וטף. לפני כניסתו לרכב הביט לעבר הצלם וישינסקי שי' שעמד מהצד השני וצילם. סימן לו לשלום ואחר הרים ידו כשמטבע בתוכה וסימן לו לבוא ולקבלה. הנ"ל הגיע במהירות וקיבל את המטבע. כ"ק אד"ש חיך ונתן לו מטבע נוסף באמרו (ברוסית): "זהו עבור כל מאמציק, ועבור זה שהגך רץ וממהר כל הזמן".

המשך בעמוד הבא >>>

